

תורה תהיה ההרףף

פרשת מקץ חנוכה

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

לע"נ הצדיק הטחוד רבנו משה אהרן פינטו זיע"א והרבנית מודלן מוזל טוב זיע"א ולהבדיל לדפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

עתי שיש אמונה ובטחון גדולים בקב"ה האדם זוכה לישועה ללא צורך באף השתדלות

- איגרת האדמו"ר פרשת שבוע עמ"ד
- אור החיים הקדוש פלא יועץ עמ"ב
- כתר קדושה הרי"ף דעין יעקב עמ"ג
- מחשבת הנפש נועם אלימלך עמ"ד

פרשת השבוע: מקץ, שבת ראש חודש וחנוכה

הפטרה: רני ושמחי (זכריה ביד-ד, ז)
 מניסת שבת: 16:15
 יציאת שבת: 17:08
 צאת השבת לרבינו תם: 17:39

להצלחת נתנאל וחנה גבאי והילדים היקרים להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון משה חיים רפאל שירן חנה בת לאה בנימין לערות וארות שלחו מייל alonharifpinto@gmail.com

פדה גדולה שלא לעשות שום השתדלות בבית האסורים, כדי לסלול את הדרך שיהודי שבבית האסורים לא יצטרך שום השתדלות והקב"ה על ידי תפילה יעזור לו לצאת מבית האסורים. ולכן הייתה על יוסף הקפדה למה הוא עשה אפילו השתדלות.

אם נסתכל על שני הניסים של פורים ושל חנוכה, בנס של פורים אנחנו מוצאים שלא הייתה שום השתדלות "בְּלִי-לָהּ הָהוּא נִדְּדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ" (אסתר ו, א) הכל היה ניסים מעל הטבע בלי שום השתדלות ולכן יש את מגילת אסתר. בחנוכה הייתה השתדלות, היוונים גורו גורות קשות החי שמונאים עמדו ונלחמו, הייתה השתדלות ועל זה אין לנו שום מגילה שקוראים.

צריך לדעת יסוד גדול כמה שהביטחון של האדם גדול בקב"ה, לא צריך השתדלות. כמה שהביטחון של אדם לא גדול, האדם צריך השתדלות. ולכן אדם יחזק את זה בנפש שלו שכל הדברים יהיו באמונה שלימה, אדם שאין לו פרנסה יהיה בביטחון מושלם בקב"ה. אדם שאין לו ילדים יהיה לו ביטחון מושלם בקב"ה. ומתי שיש ביטחון מוחלט בקב"ה, הקב"ה עוזר לאדם שתהיה לו ישועה גדולה בלי שום השתדלות.

וזה מה שדוד המלך אומר בתהלים "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרְוֹנָם וְחָרֵב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם" (תהלים קמט, ו) מתי שאדם נמצא במצב של "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרְוֹנָם" בגרון שלו ובתפילה בלי השתדלות, אז "וְחָרֵב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם" הקב"ה עוזר לו להיושע מכל עניין. לכן יחזק האדם את נפשו בכל הכוח בביטחון גדול בקב"ה, ומתי שיש לו ביטחון גדול תהיה לו סיעתא דשמיא גדולה. חנוכה זה זמן שיש בו כוחות גדולים וצריך להידבק בקב"ה. נמצאים בזמנים של הסתר גדול מהקב"ה וכמה שיותר נאיר את החיים שלנו באורה של תורה, באור של דבקות בקב"ה נוכח לישועה והצלחה וסיעתא דשמיא גדולה.

אנחנו מוצאים שני זמנים מיוחדים בעם ישראל חנוכה ופורים, לשני החגים האלה יש להם משמעויות גדולות ביותר בעם ישראל, אבל בפורים אנחנו קוראים את מגילת אסתר ובהנוכה אין לנו שום מגילה שאנחנו קוראים. אם כך מדוע בפורים יש את מגילת אסתר ובהנוכה אין לנו שום מגילה שאנחנו קוראים?

אז צריך לפרש ולומר יסוד גדול, מתי שיוסף הצדיק היה בבית האסורים הוא עשה השתדלות בהתחלה לבקש משר המשקים שיעזור לו לצאת מבית סוהר. התורה הקדושה מספרת ואומרת שעל זה יוסף נענש עוד שני תיים בבית האסורים, על זה שהוא ביקש ועשה השתדלות שיעזור לו לצאת מבית האסורים. נשאלת השאלה למה יוסף הצדיק קיבל עונש כל כך גדול על זה שהוא השתדל וביקש?

אלא דבר שבא בנס שלם מהקב"ה, הכוח שלו כוח גדול ביותר והמעלה שלו מעלה גדולה ביותר. אבל מתי שאדם פחות באמונה והוא דואג וצריך לעשות השתדלות, הוא מוריד את הכוח ואת הרמה של הדבקות של הישועה ושל הנס שקורה לאדם. אם כך אדם צריך להשתדל להגיע לדבקות ואמונה כל כך גדולים בקב"ה, שלא צריך לעשות שום השתדלות. אבל אם האמונה שלו פגומה ויש לו דאגות והוא עושה השתדלות, אז הוא מוריד את הכוח של הישועה ושל הנס שקורה לאדם. מי שנמצא בדבקות עצומה בקב"ה לא צריך לעשות שום השתדלות באף עניין, אבל אדם שהאמונה שלו פגומה כן צריך לעשות השתדלות, וזה סימן שהמעלה שלו לא גדולה ביותר.

ומסופר על רבנו הבעל שם טוב שבאחת השבתות היה לו מצב קשה שלא היה לו מה לאכול. הגיע הבעש"ט לאיזה בית, דפק כמה דפיקות בחלון והלך. בעל הבית שמע דפיקות, פתח לא ראה אף אחד, יצא והתחיל לחפש עד שהגיע לבעל שם טוב. שאל אותו למה דפק, סיפר לו הבעל שם טוב שבת הגיעה, אין לי מה לאכול ועל פי המצב של הביטחון שלי בקב"ה, הגעתי למסקנה שרק לדפוק כמה דפיקות זו ההשתדלות שאני צריך לעשות.

אדם שיש לו אמונה מוחלטת ודבקות עצומה, לא צריך לעשות שום השתדלות. ככל שהדבקות של האדם פחות חזקה והאמונה לא מוחלטת, ככה הוא צריך לעשות השתדלות בשביל להגיע להשיג את מה שהוא צריך. יוסף הצדיק היה בבית האסורים, יוסף הצדיק היה מהאבות הגדולים והיסודות של עם ישראל, לכן הייתה עליו הק-

" אור החיים הקדוש "

כענהג כבוד האדעו"ו ללמוד
בסעודה ראשונה של שבת

פרשת מקץ

" ויהי מקץ שנתיים ימים וכו' "

כותב רבנו אור החיים בן עטר ידוע שכלל הוא בתורה כל מקום שנאמר לשון ויהי זה מסמל על צער דהיינו דבר לא טוב שבאה התורה לומר ואם נאמר והיה זה מסמל על שמחה דבר טוב שבאה התורה לומר אם כך צריך להבין איזה צער יש כאן שפרעה חולם חלום וקורא ליוסף לפתור אותו להפך זה דווקא שמחה שיוסף כך יוצא מבית האסורים ועולה לגדולה ?

ויש לפרש שלכוארה כאן מתחילה גלות עם ישראל במצרים דווקא. דהיינו גלות על עם ישראל כבר נגזרה ואת זה אי אפשר למנוע השאלה היא היכן תהיה הגלות כמה יסבלו בה עם ישראל. במצרים זהו כור היתוך שבו סבלו עם ישראל הרבה וזה יכל להימנע כיוון שזה לא נמנע והם היו צריכים לעבור את הגלות דווקא במצרים עם כול הסבל שבכך לכן ויהי לשון צער

וגם משם הק"בה הוציא אותנו ברחמי המרובים וכן בחנוכה גאל

אותנו ויהי רצון שתמיד יעזרנו ה' על מנת כבוד שמו

שבת שלום לכולם והג שמח

" פלא יועץ "

כענהג כבוד האדעו"ו בסעודה שנייה של שבת
ערך: ער שבת וחמטה

נר שבת ונר חנוכה

ידוע מאמר רבותינו זכרונם לברכה (שבת כג, ב), שהזהיר בהן זוכה לבנים תלמידי חכמים. וענין הזהירות הוא שיהא הכלי שמדליק בו נאה ונקי ושדליק בשמן זית זך, ובשבת ירבה בנרות, ומה טוב להדליק בעששית שבע פתילות, וכתבו משם הארי ז"ל, שהטבת הנרות צריכה להיות על ידי האיש וההדלקה על ידי האשה, ואם בכל המצוות ראוי לאדם להתחזק לקיים מצוה מן המבחר לעשות נחת רוח ליוצרו, על אחת כמה וכמה במצוות כאלו שבא בשכרו טוב, כי יתן איש את כל הון ביתו באהבה לזכות את בניו לכתרה של תורה.

ואני נוהג לומר קדם הדלקת נר חנוכה:

לשם יחוד קדשא בריך הוא, הריני מוכן ומזומן לקיים מצוות הדלקת נר חנוכה, כמו שתניקנו לנו רבותינו זכרונם לברכה. ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותנו שתעלה עלינו כאילו כווננו בכל הכוונות הראויות לכוון ויעלה לפניך מצוות הדלקת נר חנוכה שלנו עם מצוות הדלקת נר חנוכה של בניך היודעים והמכוונים בכל הכוונות הראויות לכוון. ובכח סגולת מצוות הדלקת נר חנוכה תזכנו לנו ולזרענו לנר מצוה ותורה אור, ויאירו וישלמו רמ"ח איברי נפשנו רוחנו ונשמתנו, ותבנה בית המקדש במהרה בימינו, ושם נדליק המנורה על ידי כהניך הקדושים. וכשם שעשית ניסים לאבותינו כן עתה הושיענו וקבצנו והצילנו מן הגוים, להודות לשמך, להשתבח בתהילתך, אם לא בזכות - ברחמים, וברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו. ויהי נעם ה' עלינו וכו'.

חיזוק לחג החנוכה מפי כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

האדם צריך להודות גם בעת צרה כי הצרה באה כמקום דבר קשה יותר

עם ישראל קדושים נוהגים בסיום הדלקת נרות חנוכה לומר "מזמור שיר תנפת הבית לדוד. אַרְוֹמְקָה ה' כִּי דִלִיתָנִי" (תהלים, ל). שנים רבות היה לנו קשה, דוד המלך שר ומזמר לקב"ה שעשה אותו דל ועני, על מה צריכים להודות לה', אדם צריך להודות לה' על זה שנהיה עשיר שהייתה לו הצלחה, על זה יודה לה'. מובן שאין להתלונן על מה שהקב"ה עושה, אבל איך אפשר להודות ולשיר על כזה דבר?

אלא אפשר לפרש ולומר, מסופר על אחד מתלמידי הבעש"ט שהיה לו חסיד שהיה עשיר גדול ובעל חסד עצום. יום אחד התחילו אצלו קשיים ואיבד את נכסיו עד שהגיע לעניות גדולה ביותר. בא לרבו תלמיד הבעל שם טוב ואמר לו רבי הכל נאבד, הלך לא נשאר כלום. רצה לבקש עזרה מאחיו שהיה גם עשיר מופלג. אמר לו אותו תלמיד של הבעל שם טוב, בשום פנים ואופן שלא יבקש עזרה ועליו להישאר בצער ובדוחק.

עבר עוד זמן, הדוחק והצער נהיו קשים ביותר, מבלי לשאול את רבו הלך וביקש עזרה מאחיו, אחיו שלח לו הרבה כסף ומיד התאושש וחזר למצבו הטוב. לא עברו ימים ואותו עשיר חלה במחלה קשה ביותר, בצר לו כשהרופאים לא השאירו תקווה לחייו, רץ לרבו. אמר לרבו רבי המצב קשה, עומד למות. הרב שאל אותו ביקשת עזרה מאחיד? אמר לו כן הייתי בדוחק גדול ועוני גדול. אמר לו הרב גזרת את דינך, הקב"ה ראה שהיה לך גזר דין מוות בשמיים, ונתן לך צער ועוני וזה היה כפרה. הלכת והתחכמת ביקשת כסף מאחיד, עלית והתעשרת אז הקב"ה סגר את הדלת והחיים יצטרכו להיפגע, כי העוני בא במקום החיים.

לכן דוד המלך אומר לקב"ה "אַרְוֹמְקָה ה' כִּי דִלִיתָנִי" זה שנתת לי צרות ובעיות יצא מזה דבר גדול, כי מצד אחד היו בעיות אבל מצד שני זה היה כפרה על דברים הרבה יותר קשים וחמורים. לכן בזמן שיש לאדם צרה עליו להודות לקב"ה כי האדם לא יודע אם לא הבעיה הזו אלו בעיות ודברים קשים היו צריכים לבוא עליו. ואלו הימים של חנוכה, ימי ניסים שגם אם רואים שיש זמנים ודברים קשים, על האדם לשמוח ולהודות לקב"ה כי הוא לא יודע במקום מה זה בא, ובסוף רק ישועה ושמחה באים לאדם.

**פתיח קדושה תולדות שושלת הזהב של צדיקי
בית משפחת פינטו מדור ראשון עד דור עשירי
רבי שלמה פינטו והרמחל הקדוש זי"ע"א
במעלות קדושים וטהורים**

התבוננות באספקלרית הדורות, מקנה לנו ראייה נכונה, בחד שלמה נקשרה בנפשו של הרמח"ל, והם נהפכו לידידים בלב ונפש. זיון הנפלא, של התרוממות ופריחת עצי הצדיקים, בבוסתנו לאחר כמה שנים, כאשר חש שמילא את כרסו בתלמוד, חזר לארץ המהודר של בורא עולמים. בדומה לטיול בבית היוצר, בו ישראל, שם נשא אשה, ונולד לו בנו רבי יהודה. ניתן לעמוד מקרוב כיצד יוצר האומן כלי נוי מרהיבי עין. כמה עבים שחורים כיסו את שמי היהדות באותה תקופה. אותות מע"ת תואמים הדברים להתבוננות בפריחתו המפעימה של עץ הצ"י שיהם הנוראים של שבת צבי וחבורתו, אשר קעקעו קהילות שלי"ד דיקים למשפחת פינטו.

רכיבים טהורים הותכו אל יסודותיו, שרשי העץ, מסירות נפשם גדולי ישראל, עיני העדה, נצבו כשומרים נאמנים בראש קהילותיהם של רבי שלמה ורבי יוסף פינטו (הראשון), שהשתלבה בקדושתו לבל יחדור בהם הנגע, חפשו ותרנו אחר כל שמץ של שייכות לכת תו של רבי יוסף ויטאל. גזע העץ, עץ החיים, עמוד התורה, רבי הנוראה הזו, ומשגילו אפילו רמז קל, רדפו, החרימו, וביערוהו מן יאשיהו פינטו הרב המוסמך, רבה של דמשק, יחד עם ראשוני העולם.

פארותיו, רבי דניאל, רבי שמואל נכדו, רבני ארם צובה. מכיון ועיקר כוחו של ש"ץ ימ"ש, התבסס על ידיעותיו בתורת הקב"ה ומכאן שושלת הקדש החלה לשלוח ענפיה וזמרותיה, הרבתה לה בכלל, ובקבלה מעשית בפרט, לפיכך, כל מי שעסק בתורת הקב"ה צילה פארותיה ופרותיה, כפי העובר במסורת משפחת פינטו בלה ובשמות הקדושים באותה תקופה, נבדק בשבע עינים. אפילו מדור לדור, לרבי שמואל נולד בנו רבי יוסף, אשר נקרא על גדולי הדור המובהקים שעסקו בוה, לא עמדה להם חכמתם, והזקקו שמו של רבי יוסף אבי רבי יאשיהו זקנו.

לפי מסורת שעברה בין בני המשפחה מאב לבן, רבי יוסף ורבי יצחק נטמנו בבית הקברות בצפת, סמוך לקבר חנה ושבעת בניה, וליד קברו של רבי יהודה אלגזאי מחכ"י מי טורקיה. שנים רבות היה הדבר בגדר מסורת בלבד, משום שקבריהם נעלמו ולא נודעו עקבותיהם. לפני מספר שנים ארעה מפ"י לת בבית הקברות העתיק בצפת ונתגלו כמה קברים, ובין אותם קברים התגלה גם קברו של רבי יצחק פינטו, בסמוך לקברים הנ"ל, בדיוק כפי המסורת שעברה במ"י שפחה מדור לדור.

הלב בחטכה

הלב הוא בגודל טפח כמו אגרוף של האדם, אבל בלב יש הרבה עומקים וחדרים, ובתוך אחד החדרים והעומקים מסתתר פך של שמן ששמעון הצדיק הסתיר אותו לזמן שיש לאדם אפילה וצער והכל אצלו סגור וחתום, אם הוא יידע איך להגיע לפך שמן הזה שנמצא בליבו, כמו שהשמונאים הגיעו לפך של שמעון הצדיק, הוא יכול לקחת את הפך שמן הזה, ולמשוך לו ישועה והצלחה ולצאת מכל צרה ובעיה.

אדם שנמצא בזמנים הקשים ביותר, צריך להגיע לפך הזה ששמעון הצדיק הטמין בלב של כל יהודי, כי בכוח של הפך הזה לישועה ולאורה גדולה להאיר לאדם את החיים שלו. וזה הכוח של חנוכה שכל כך מהללים ומש"ב בחיים את החג הזה כי בימים אלו הפך ששמעון הצדיק הטמין משמיע רעש ומתעורר, מה שלא קורה במשך כל השנה שהוא טמון ולא מוצאים אותו כל השנה, אבל בימים אלה מי שחכם להיות עירני ועם אוזן קשבת יכול לשמוע את אותו רעש של הפך ולהגיע אליו, וכוח זה גדול ביותר לתת לאדם ישועה והצלחה וסיעתא דש"י מייא גדולה.

לחששותיהם הצטרף פחד, כי המ"י תעסקים בקבלה מעשית ובכתיבת קמיעות וכדו', נספחים אחר יכולתם לפעול ישועות, דבר הגורם להם טש"ט טוש גבולות, וכדי להוציא מאוהיהם לפועל, אינם מבחינים בן חושך לאור, ומשתמשים גם בכוחות הסטרא אחרא. לכן כל יזמה חדשה שנשב בה רוח מסגנון זה, נבדקה ונחקרה נאמי נותם לתורת ישראל. מצערת ביותר היתה פרשת חייו של רבי משה חיים לוצאטו. הרמח"ל שכבר בצעירותו נוצצו בו ניצני גדלות נדירים. חי חיי פרישות וחסידות, והרבה להתבודד ולעסוק בעניני קבלה. ברוב קדושתו נגלה לו מגיד מהשמים כבר בהיותו צעיר לימים, אשר מסר לו סודות נוראים שלא שמעתם האוזן. אולם מעשה שטן הצליח, ולאחר שאחד פינטו, משנהו רבי יעקב פינטו, השלישי רבי אברהם פינטו, מתלמידיו פרסם אגרת, בה סיפר על סודות וגילויים מרעישים שני גלו לרבו מן השמים, התעורר קצף רב על הרמח"ל, ורבים מגדולי בננו הבכור, "איש אלקים", קדוש יאמר לו, רבינו שלמה פינטו, ישראל שחששו מפני תנועה שבתאית מחודשת, החלו להלחם בו גאון בתורת הנגלה והנסתר. כבר במעלליז התנכר נער, ומשחר בכל עוז, בלהט רוחם הכריחוהו להעלות את ארגו כתביו באש, ואף נעוריו יגע ועמל בתורה בקדושה וטהרה. נפשו אשר חשקה השביעוהו שלא ילמד קבלה לתלמידים.

בתורה לא נתנה לו מנוח, ולאחר שגדל מעט, קיים את מאמר יסוריו של הרמח"ל נמשכו שנים רבות, ולא הועילה לו זכות רבותיו חכמים (אבות ב,יא): "הוי גולה למקום תורה", ונדד מבית הוריו רבי ישעיה בסאן וחותרו רבי בנימין הכן (הרב"ך), שעמדו לימינו. בארץ ישראל לאיטליה הרחוקה לעיר ריגיו. שם הגה בתורה לאחר גלגולים רבים הגיע לארץ ישראל, ובה נפטר בשנת תתק"ז בישיבתו המפורסמת של רבי בנימין כהן הרב"ך זצוק"ל, שהיה בהיותו בן ל"ט שנים בלבד.

מגודלי אותה תקופה, וניהל ישיבה גדולה, בה כיהן גם חתנו רבי ישעיה בסאן זצוק"ל, בעל שו"ת לחמי תודה. בישיבה זו למד גם למד רבי משה חיים לוצאטו, הרמח"ל זצוק"ל. נפשו של רבי

**כענהג כבוד האדמו"ר ללמוד
נועם אלימלך
במוצאי השבת קודש**

**נועם אלימלך
פרשת מקץ
או יאמר**

"ויאמר להם מרגלים אתם כו'.

לכאורה יש עוד לדקדק, וכי יוסף הצדיק יאמר דבר שאינו, "מרגלים אתם". ונראה דהנה יוסף הצדיק היה במדרגה גדולה כנ"ל שהיה משפיע לעולמות עליונים ועל ידי זה בא השפעה לעולם התחתון, וזה שראה בחלומו "והנה אנחנו מאלמים אלמים והנה קמה אלמתי" (בראשית לז, ז) רמז להשפעות פרנסה, ואמר אליהם "מרגלים אתם" כלומר אתם אינכם במדרגה גדולה, רק במדרגה קטנה "מרגלים", דהיינו מעולם התחתון, "לראות את ערות הארץ באתם", פירוש שיש מדרגות בני אדם שבאים לעולם להוכיח את בני אדם על מעשיהם הרעים ח"ו, וזהו "לראות את ערות הארץ". * ואמרו "ועבדיך באו לשבור אוכל", שאנחנו גם כן במדרגה גדולה, שאנו משברים תאויות הגשמיות, "לא היו עבדיך מרגלים" אין אנו מעולם התחתון, "בני איש אחד נחנו" במדרגה גדולה באחדות עליון, וקל להבין:
**

SHLOMI & BENJAMIN
עיצוב : שלמה בנימין 0545330452

**קדושת העלון
ודברי התורה יהיו
לרפואת
דוד אליהו חיים
בן שמחה הי"ו
דינה בת זילפה
רחל רשל בת זוהרה
ירין חיים בן נעמה
בן דואב בן מלכה
הי"ו**

**דברי עחשבה ועצקות עפי כבוד האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
עפרשת השבוע**

מסופר על צדיק אחד שאסף את התלמידים שלו ושאל אותם, איך כל אחד מהם חושב שהעולם צריך להיראות וכל אחד יתן עצה מה הוא חושב שהיה צריך להיות עוד בעולם. אחד כתב העולם צריך להיות עם יותר פרנסה, אחד שהיה חסר ילדים כתב אני רוצה שהשם יבנה את העולם עם יותר ילדים, אחד שהיה חסר לו בית כתב אני רוצה שהקב"ה יבנה את העולם שיהיה לכולם בית. אמר להם אותו צדיק לא, הקב"ה ברא את העולם בצורה מושלמת ביותר, זה שאנחנו חושבים שדבר לא מושלם זה חוסר אמונה. אנחנו מברכים בברכת האילנות "שלא חסר בעולמו פלגים" הקב"ה ברא את העולם בלי חיסרון של כלום, רק אנחנו רואים את החיסרון. אם אנחנו רוצים שקט ושלווה בלי שום חיסרון רק שיהיה לנו נוח, אז יהיה לנו נוח לטווח קצר, אבל לטווח ארוך זו לא השלמות של העולם.

אדם שחושב לשנות את העולם לעולם יותר נוח ופחות בעיות וניסיונות, טועה טעות חמורה. אדם שיושב בנוח ולא עושה כלום אין לו פרנסה ליום המחר, מתי שאדם מצטער ודחוק ומשתדל ונלחם הוא בונה את הכוח ליום המחר. רק לאחר שהאדם עובר את הניסיונות, הוא מבין שכל הניסיונות האלה, בסוף משלימים את התמונה האמיתית וכל מה שקרה איתו זה טוב מאוד.

אם נסתכל, נראה ששורש העולם בא משני ניסיונות קשים ביותר, דור של סדום ועמורה שהיה פרוץ בעריות ודור הפלגה שהיו פרוצים במחשבות לא טובות ובכפירה בקב"ה. שני הדורות הללו השאירו את החותם שלהם קשה בעולם, וזה גם התיקון של דור האחרון, הדור הזה מצד אחד עריות ומצד שני בעיות ושאלות באמונה.

יוסף הצדיק התנסה בשני ניסיונות קשים ביותר ועמד בהם, ניסיון אחד של עריות עם אשת פוטיפר שניסתה להחטיא את יוסף שזה סדום, ויוסף תיקן את כל הבעיות של סדום עניינים של עריות. ניסיון שני של אמונה בבית האסורים, אדם שנמצא בבית האסורים יש לו שאלות באמונה למה הקב"ה עשה לי ככה ומה עשיתי, בבית האסורים יוסף תיקן את דור הפלגה את העניינים של אמונה בקב"ה.

מי שיראה את הצער שיוסף הצדיק עבר, ישאל שאלות קשות ילד בן י"ז שנים למה צריך לעבור דברים קשים, זה נראה קשה אבל היה טמון בזה כוח גדול לדורות, באשת פוטיפר יוסף הצדיק חזק לדורי דורות להתמודד עם יצר הרע של עריות. בבית האסורים יוסף תיקן לדורי דורות להתמודד עם עניינים של אמונה בקב"ה.

לכן גם מתי שהאדם רוצה לשבת בשלווה הוא ידע שהניסיונות וההתמודדויות הם כוח לדורות הבאים לעוד חודש, עוד שנה להיות חזק ולהצליח בהצלחות גדולות. לכן מתי שיש לאדם ניסיונות וקושי בדברים קשים, הוא צריך לדעת שזה דברים זמניים לפני דברים גדולים שהוא צריך לבנות ולקבל או בעוד שנה או באותה שנתיים, או אפילו לבנים שלו אבל היסוד הוא בונה בניסיונות שהוא עובר.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת:

אליהו בן אסתר	ניסים בן איזה	ולהצלחת
איזה בת אסתר	לעילוי נשמת	ניסים יעקב בן צביה
מרים בת אנרייט	אלברט אברהם	דניאל בן איזה ומשפחתו
מרים בת סימי	בן נינה ז"ל	מנחם בן חנה ומשפחתו
אהרון בן חנה		

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ

ריטה רבקה בת תמר ז"ל	בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל	ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל	רוחמה בת חנה ז"ל
בן ציון בן שלום ורות ז"ל	שמחה בת שלום ורות ז"ל	רבי לעזרי ויצמן ז"ל	סימונה בת וואליד ז"ל
שמחה בת שלום ורות ז"ל	שלום בוקר בן ברכה ברכוסה ז"ל	אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל	מרים בנימין ז"ל
פרוספר בן תמו ז"ל	אהרון בן חנה ז"ל	רמי רחמים בן אלום ז"ל	אליס בת לאה ז"ל
יקוט בת עלו ז"ל	צמח בן תמו ז"ל	פיליפ בן פרננדו ז"ל	פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל
מאיר בן עלו ז"ל	אסי שאול בן עליזה ז"ל	רבי חיים בר מימה ז"ל	טלי עטר בת מסעודה ז"ל
שרה בת פאניז"ל	תמר בת שמחה ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	ברכה ברכוסה בת מרים